

DE QUE SE FALA AO FALAR DO GALEGO

"O GALEGO, OU É GALEGO-PORTUGUÊS OU É GALEGO-CASTELHANO, OU SOMOS UMHA FORMA DO SISTEMA OCIDENTAL OU SOMOS UMHA FORMA DO SISTEMA CENTRAL..." (PROBLEMAS DA LINGUA GALEGA, PAG. 21)

"NOM É CIENTÍFICO MUTILAR UMHA LINGUA SEGUNDO OS LIMITES POLÍTICOS, POLO QUE NOM PODEMOS ACEITAR QUE O GALEGO REMATE EXACTAMENTE NOS LIMITES COM ASTURIAS, LEOM, SAMORA, TRÁS-OS-MONTES OU ENTRE-DOURO-E-MINHO" (DA FALA E DA ESCRITA, PAG. 78)

1982: Apróbanse as normas ortográficas do Instituto da Lingua Galega e Real Academia Galega, eliminando as 'de concordia' do oitenta, de tendencia reintegracionista moderada, da Comisión Lingüística de Carvalho Calero nomeada pola Consellaría de Educación.

Dúas posicións fortemente diferenciadas falan dun conflito socio-lingüístico, no fondo político:

Diferencialismo: O galego é actualmente unha lingua independente do portugués -ILG e RAG.

Reintegracionismo: O galego-portugués é unha única lingua, a ortografía será a histórico-etimolóxica -AGAL, Irmandades da Fala.

"Alfabetizados obrigatoria e primeiramente en español, resultaría antieconómico e negativo para a introdución do galego no ensino usar unha ortografía, morfoloxía e norma acentual demasiado diferentes" (ILG 1977, Lorenzo V. 1980)

"Nom se pretende asumir o portugués como lingua oficial da Galiza nem adoptar como galego de hoje o do s. XIII.

O reintegracionismo supom o razoável reingresso na comunidade lingüística à que pertence o galego, único jeito de evitar a sua absorção polo hispánico central" (Carvalho Calero)

Entanto as palabras voen como sementes, nubes impunes, paxaros nas barreiras - cauda dum lado bico doutro -, follas pó névoa vento, non haberá fronteiras que as conteñan. Somos elas, legado, tesouro, doado como bastón na carreira infinda que deberemos entregar nas mellores condicións: lingua dada que garde lembranza da nosa xente, dos devanceiros, a historia da que non nos podemos desvincular: memoria constituíndonos ca esperanza dun porvir.